

[Løje.]

slet ikke opnaas. I dette Øjeblik er det lige blevet mig meddelt, vil Kvægavlsforeningerne ikke kunne opnaa 100 Kr., men kun 62 Kr. pr. Tyr. Jeg synes, det er et ejendommeligt Forhold, at man vedtager en Lov, hvor det stilles i Udsigt, at de paa-gældende Foreninger kan opnaa et bestemt Beløb, men at de ikke kan opnaa det, medmindre man likviderer en hel Del af Foreningerne, saa kan det lade sig gøre. Det burde dog ikke være saadan, at man straffer dem, der agiterer for Udvidelse af dette Arbejde, tværtimod burde man opmuntre til det, men jeg kan ikke se, der ligger nogen Opmuntring i den Maade, man ordner det hele paa.

Det er sagt baade af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen og ogsaa af den højt-ærede Landbrugsminister, at de Beløb, der er Tale om, kan ikke være afgørende for Husdyravlen, og jeg tror, det var den højtærede Landbrugsminister, der var inde paa, at hele Arbejdet vilde gaa lige godt, hvad enten man fik disse Bevillinger eller ikke. Det, vi fra den Side, jeg repræsenterer, lægger og altid har lagt Hovedvægten paa, er dette, at man har Plan i dette Arbejde, at man har Sammenhold i det hele. Man skal have en fælles Virksomhed, saa det foregaar efter et bestemt System; derfor skal der en Del Midler til, og de Midler, der skal til, maa stige, efterhaanden som Foreningernes Antal stiger, fordi det dermed forbundne Arbejde bliver større. Naar Foreningerne oprindeligt fik henholdsvis 100 eller 200 Kr. og de nu kun skal have Halvdelen af dette Beløb, saa er de ringere stillet end tidligere, og saa bliver Interessen for denne Fællesvirksomhed mindre end tidligere. Saadan burde det ikke være.

Nedskæringen paa 44 000 Kr., er der sagt fra forskellige Sider, skete af finansielle Grunde. Det er virkelig smukt og rørende at høre om, navnlig naar vi her daglig i denne vanskelige Tid bevilger mægtige Beløb til andre Formaal. Da taler man ikke om finansielle Hensyn, men om, at i Øjeblikket kan det ikke være anderledes, det er muligt, det ikke kan holde, men det vil Fremtiden vise. Men naar det drejer sig om 44 000 Kr. i vanskelige Tider, skal Landbruget med Sindsro give Afkald paa dette Beløb, selv om alle andre ikke alene modsætter sig at give Afkald paa noget som helst, men stadig kræver Forhøjelse.

Tiderne opfordrer ikke til at kræve højere Beløb, siger det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen, men han tilføjede klogelig: i hvert Fald ikke paa dette Omraade.

Det er det ærede Medlems Mening, at naar Talen er om Landbruget, derunder Husmandsbruget, skal man ikke kræve, men paa alle andre Omraader har man Lov til at kræve, og det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen opfylder gladelig de Ønsker — ja, det kan være, det ikke er med lige stor Glæde i alle Tilfælde, men Ønskerne bliver i hvert Tilfælde opfyldt; det er en Kendsgerning, og det er, naar alt kommer til alt, det vigtigste.

Den højtærede Landbrugsminister talte ogsaa om, at det var en kvart Million Kroner, og at de samme Partier, der ved andre Lejligheder taler om Tilskud og Almisser, ikke anlægger det samme Synspunkt ved denne Lejlighed. Der kunde vist være Grund til her at sige, at vi tillægger de Foranstaltninger, her er Tale om, en Betydning langt ud over Landbruget, vi tillægger dem en virkelig samfundsmæssig Betydning. Vi tillægger det samfundsmæssige Betydning at opmuntre Landbruget til at træffe de bedst mulige Foranstaltninger, saa at Avlen og Produktionen bliver saa rentabel som overhovedet muligt. Derfor synes jeg, det vilde være en god Forretning i disse Dage at opmuntre Landbruget til paa Trods af Vanskelighederne at opretholde disse Foranstaltninger. Det er muligt, de gør det alligevel, men bliver Vanskelighederne for store, er der ogsaa Mulighed for, at de ikke gør det i det Omfang, som man fra Samfundets Side kunde ønske, og hvis denne Mulighed er til Stede, hvad jeg mener den er eller i hvert Fald kan komme, vilde det være klogt, om man, som jeg nævnte før, ikke stiller sig saa karrigt, som Tilfældet er.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) taler om en Hoppe, der paa en ejendommelig Maade er sat i een Klasse paa Langeland og i en anden paa Fyn — det skal jeg ikke blande mig i, det er et specielt fynsk Anliggende, det ved det ærede Medlem bedre Besked om end vi andre; at de bærer sig dumt adovre paa Fyn, kan vi ikke hæfte for herovre, det kan de heller ikke i Jylland. Men til Beroligelse for det ærede Medlem kan jeg sige, at i de Fællesdyrskuerregler, som er udarbejdet, er der truffet Bestemmelser i den Retning. Derfor vilde det være rigtigt, at det ogsaa blev gjort i Husdyrloven, men det har man ikke fundet formaalstjenligt. Det skal jeg imidlertid ikke dvæle nærmere ved, det faar vi nok i Orden.

Vi burde tage Konsekvenserne af de vanskelige Forhold, siger det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk). Det har vi ikke noget imod, hvis man ogsaa vil gøre det fra andre